

„Boheemi“ uuslavastus „Estonias“

„Estonias“ tuli esietendusele G. Puccini ooperi „Boheemi“ uuslavastus. „Boheem“ on meie teatripublikule hästi tuttav varematest aegadest.

Lavastaja Eino Uuli, muusikajuhi Priit Nigula ja lavapildi kujundaja Voldemar Haasi koostöös saavutatud töötulemus pakkus kaunist ja nauditava ning oli esitusest mitmeti kunstiküps, kui alguses esietendunud „Eugen Onegin“.

Peaosaliste-paarina nägime seekord laval Jaan Haabjärve Rudolfo ja Linda Sellistemäe Mimi osas. Neist esimene andis veristliku ooperiraames meeldiva romantiliste piirjoontega joonistatud ja tundeerksa poeedi kuju, mis oli märgutõlgitsuselt küllalt usutav ja veenev. Linda Sellistemäe Mimi oli siiras oma tundesügavuses ja haarav oma „kameelia-daami“ õrn-haiglas, valusais kontrasttoones esitatud traagikas. Mõlemad kokku andsid hästisobiva armastaja-paari, kellele oli hea kaasa elada ja kaasa tunda.

Nagu peaosaliste puhul, nii nägime muudegi osade tõlgitsemisel juba varemalt tuttavat. Milli Rebase Musette oli küllalt rahuldav nii oma tujukas kergete meelsuses kui viimase vaatuse südamesoojas kaastundmuses. Rudolfo sõbrad Benno Hanseni (Colline), Vootele Veikati (Marcelle) ja Ants Aasma (Schaunard) oli antud karaktersete näansidega ja läbinisti harmoneeriva boheemlaslikkusega. Theo Puk ja Jaan Johanson olid rolli esitamisel meeldivalt omal kohal.

Parisi tänavapildi kätartikkus ja elavus oli lavastaja poolt lavale toodud küllalt üksikasjaliku väljatõõtlusega ja koori etteasted (Tilu Targama juhatusel) hea leidlikkusega taotatud. Kostüümide osas oli Natalie Mey rakendanud oma osavat maitsust ja oli suutnud anda olemasoleva vähesega nii stiilikuil värvideharmoonia.

Ooper oli korduslavastusenagi nauditavaks elamuseks teatrisõbrale ja „Boheem“ meeldis jälle kord.

—sk.

*

Vastavalt probleemile on „Boheemi“ muusika tulvil tabavat dramaatilist jõudu ja seesmist elamusi pingselt ning teravalt karakteriseerivat toimet. Meloodika ja harmoonia on ühes värviküllase orkestratsiooniaga õitsev, veetlev, isegi mõnikord eksootiline.

Need omadused olid esile tõstetud ka sel etendusel selgesti ning veenvalt, seda niihästi peakujude, ansambli kui ka orkestri poolt.

Mimi osas seekord esinev Linda Sellistemägi laulis kooskõlastatult süsheitluste pingele. Sõnaline ja veenev lavaline kujundamine ei häirinud muusikaliselt ilmekat ettekannet, pigem soodustas detailide nõtkust ja veenvust.

Seevastu Jaan Haabjärve Rudolfo osas oli algul kuidagi kobav ja kindluseeta, mistõttu ta võrdsest L. Sellistemäega ei suutnud hingestada duetti esimese vaatuse lõpus. Tegevuse arenedes kujunes aga J. Haabjärve väljendus kindlamaks. Ta väärts kiitust.

Silma paistis Musette — Milli Rebase, peamiselt oma ohjeldamatusega, mistõttu ta laululised puudused ei tõusnud teravalt esile.

Tähts rahuldust pakkusid teiste osade kandjad: Vootele Veikat, Benno Hansen, Ants Aasma jt., andes omalt poolt ooperile puht muusikalise annuse

Orkester täitis oma osa päris hästi. Muusikaline taust oli vaheldusrikas ja pingsalt arenev. Kooskõla orkestriga polnud alati täpne ja ilmetust on võimalik tõsta. Kogu teose viis Priit Nigula läbi pideva tähelepanuga ja kontsentratsiooniga.

V. T.